

ജൂൺ 1

എന്റെ കല്പനകൾ ലഭിച്ചു പ്രമാണിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു; എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്റെ പിതാവു സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞാനും അവനെ സ്നേഹിച്ച് അവൻ എന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തും -

യോഹ. 14 : 21

ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഈ ഉറ്റുസമ്പർക്കവും കൂട്ടായ്മയും വഴി നമുക്ക് ഏവർക്കും അവന്റെ ആത്മാവ് അധികമധികമായി പകർന്നുകിട്ടുമാറാകട്ടെ. അങ്ങനെ നാം “ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നവർ” എന്നു ലോകം ഗ്രഹിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന ഇതായിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ:-കർത്താവാം യേശുവേ, നീ എനിക്കുസജീവമായ,പ്രകാശപൂർണ്ണമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരട്ടെ! ദൃശ്യമായ ഏതൊരുഭൗതികവസ്തുവിലുംവിശ്വാസത്തിന്റെസൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിക്കുനീ ഒരു വാസ്തവമായിഭവിക്കട്ടെ.മധുരതരമായഏതൊരുഭൗതികബന്ധത്തെയും പിന്നിലാക്കുമാറു നീ എനിക്കു പ്രിയനും സമീപസ്ഥനുമാകട്ടെ - (R 1789:5) യോഹ.8:50-51; യോഹ.5:2-4; 2.യോഹ.6

ജൂൺ 2

ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അറിയാത്തവനായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കണം എന്നു ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു -

1 കൊരി. 2 : 2

“ഈ സുവിശേഷ”ത്തിൽ നിന്ന് ഇതരമായ വിഷയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമയവും ശ്രദ്ധയും ചെലവഴിക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവരെ കാണുമ്പോൾ അവരെ ഇങ്ങനെ ഗുണഭോഷിക്കുന്നത് ഉചിതമെന്നു തോന്നുന്നു; സുവിശേഷഭൗത്യത്തിനായി നിങ്ങളുടെ സമയവും കഴിവുകളും വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ എരിവുള്ളവരാകുക; ഇതരവിഷയങ്ങൾ എത്രമേൽ രസാവഹമായിരുന്നാലും ഇപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുക; സകല അറിവുകളും നമുക്കു സ്വായത്തമാകുന്ന ഭാവിയിലേക്കു മാത്രം അവ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുക. ഒഴിവാക്കാവുന്ന കാരണങ്ങളുടെ പേരിൽ സത്യവും ഏകവുമായ ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഉപേക്ഷവരുത്തുന്നവർ താമസിയാതെതന്നെ വഴിവിട്ടുപോകുകയും രാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ വല്ലാത്ത പ്രതിസന്ധിയിലാകുകയും ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ് നാം കണ്ടുവരുന്നത്. - (R 1811:5) ഗലാ.6:14

ജൂൺ 3

ആകാശങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്ത്വം പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. ആകാശവിതാനം അവന്റെ കരവിരുത് പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. അതു പകൽതോറും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാവുതോറും ഇത്താനം അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. ഭാഷണമില്ല, വാക്കുകളില്ല, ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുമില്ല. എങ്കിലും അതിന്റെ നാദം ആഗോളവ്യാപിയായിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ വാക്കുകൾ ഭൂമിയുടെ വിദൂരസീമവരെ എത്തുന്നു - സങ്കീ. 19 : 1-4

അസ്സകാഹങ്ങളുടെ വശ്യമായ വിലാസഗാഢീര്യങ്ങൾ രാവു പകലും സ്തുതിക്കും ആരാധനയ്ക്കും പ്രേരകമാകേണ്ടതാണ്. അതു ഹൃദയത്തിൽ ആദരപൂർവ്വമായ ഭയഭക്തികൾക്കു പ്രചോദനമാകേണ്ടതാണ്. നിശ്ശബ്ദപ്രവർത്തനം, ദിവ്യനിയമങ്ങളോടുള്ള സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വം, നഭോഗോളങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹദായകമായ പ്രകാശവർഷണം ഇവ അവയിൽനിന്നുള്ള ഗുണപാഠങ്ങൾ നമ്മെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതാണ്. ഒച്ചപ്പാടോ പ്രകടനസ്വഭാവമോ ഇല്ലാത്ത അക്ഷീണയത്നം, സകലവും നന്നായി ചെയ്യുന്നവനും തെറ്റുപറ്റാൻ കഴിയാത്തവിധം സർവ്വജ്ഞനും നിഷ്കരുണനാകാൻ കഴിയാത്തവിധം സർഗുണസ്വരൂപനുമായവന്റെ ഇഷ്ടത്തോടു പൂർണ്ണമായ അനുസരണം, നമ്മെ പ്രകാശിപ്പിച്ച കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് നമ്മിൽനിന്ന് നമ്മെ കാണുന്ന ഓരോരുത്തനെയും ശോഭിപ്പിക്കുവാൻ ഇടനൽകുക ഇവയാണ് പ്രസ്തുത ഗുണപാഠങ്ങൾ - (R 1815:1) എഫെ.5:8; മത്താ.5:14-16

ജൂൺ 4

അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതും തീയിൽ ശോധന കഴിക്കുന്നതുമായ പൊന്നിനേക്കാൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന വിലയേറിയത് എന്ന് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ പുകഴ്ചയ്ക്കും തേജസ്സിനും മാനത്തിനുമായി കാണാൻ ഇടവരും - 1 പത്രോ. 1 : 7

നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസമാണ് ഇപ്പോൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ആനുകൂല്യത്തിന്റെ സൂര്യൻ നിങ്ങളുടെമേൽ തെളിവാവി പ്രകാശിച്ചിരുന്ന പ്രശാന്തദിനങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ നിർബാധം സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച അറിവിന്റെ അടിത്തറകെട്ടുകയും ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവത്തിന്റെ മേൽപ്പണി നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ മാറ്റു തെളിയിക്കേണ്ടതിന് ചുളയിൽ വെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട്, മുഴുവനെയും സമാഹരിക്കുക. സഹിഷ്ണുത ഭദ്രമാക്കുക. സഹനശക്തി കരുത്താർജ്ജിക്കട്ടെ. പ്രത്യാശയെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊള്ളുക. വാഗ്ദത്തങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുക, അവ ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കുള്ളവതന്നെ. “മഹാപ്രതിഫലമുള്ള നിങ്ങളുടെ ധൈര്യം തളിക്കളയരുത്”. “അടക്കത്തിലും ധൈര്യത്തിലുമാണ് നിങ്ങളുടെ ബലം”. “കർത്താവിൽ സ്വസ്ഥമായിരുന്ന് അവനായി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുക” വിശ്വാസം വിജയശ്രീലാളിതമാകും. - (R 1823:4) 1കൊരി.3:11; യാക്കോ.1:2-4.

ജൂൺ 5

യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു - സങ്കീ. 31 : 1

വിശ്വാസത്തിന്റെ നക്ഷത്രത്തിന്മേലുള്ള പിടി അല്പനേരത്തേയ്ക്കെങ്കിലും കൈവിട്ടുകളയുന്നതുപോലെ ഒരു ദൈവപൈതലിനു ശത്രുവിന്റെ സമക്ഷം ദോഷകരമായി ഭവിക്കാവുന്ന മറ്റൊന്നുമില്ല. ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യട്ടെ. നിശ്ചയമായും ഇരുൾ അവനെ വലയം ചെയ്തുതുടങ്ങും. പിതാവിന്റെ മുമ്പ്രകാശം അവനു കാണാൻ കഴിയാതാകും. എന്തെന്നാൽ “വിശ്വാസം കൂടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിയില്ല”. നക്ഷത്രത്തിനുവേണ്ടി വീണ്ടും അവൻ തപ്പിത്തടയുന്നതിനിടയിൽ അന്ധകാരത്തിന്റെ ശക്തികൾ സംശയവും ഭീരുത്വവും ആയുധമാക്കി അവനെ കടന്നാക്രമിക്കും. അവന്റെ മാനുഷികമായ അപൂർണ്ണതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും ഈ സംശയവും ഭയവും ജനിക്കുക. ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയിൻവസ്ത്രത്താൽ ഈ അപൂർണ്ണതകൾ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൻ സദാ ഓർത്തുകൊള്ളണം. ദൈവസമാധാനം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ നക്ഷരം ഒരിക്കലും കൈവിട്ടുപോകാൻ ഇടയാകരുത്. “സാത്താന്റെ അത്യന്തം മാരകമായ പോരാട്ടത്തിനും നമ്മുടെ ധൈര്യം ഭഞ്ജിക്കാൻ കഴിയരുത്”. “അവൻ എന്നെ കൊന്നാലും ഞാൻ അവനിൽത്തന്നെ ശരണപ്പെടും” എന്നതായിരിക്കണം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷ - (R 1835:4) സങ്കീ.61:1-3; എബ്രാ.6:18-19.

ജൂൺ 6

നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവനചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്ന് കെണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ - ലൂക്കൊ.21:34

നമുക്കു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള വേലയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ എത്രമാത്രം സമചിത്തതയും ശ്രദ്ധയും സ്ഥിരോത്സാഹവും ആവശ്യമെന്നു വ്യക്തമാകും. നമ്മുടെ ജഡത്തിൽ കോട്ടകെട്ടി കുടികൊള്ളുന്ന ഒരു മഹാശത്രുവിനെതിരെയുള്ള ആയുഷ്കാല പോരാട്ടമാണിത്. ബാഹ്യശക്തികൾ ബലവത്താണ്, സംശയമില്ല. എന്നാൽ നമ്മിൽത്തന്നെയുള്ള ആഭ്യന്തരയുദ്ധമാണ് ഏറെ അപകടകരം. ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ നാം ഏതെങ്കിലും അളവിൽ മത്തരായിത്തീരാ നിടയായാൽ, സ്വയപ്രീണനം, സുഖലോലുപത, ഉല്ലാസം ഇവയ്ക്ക് അടിമപ്പെട്ടാൽ, ചെറിയതോതിലെങ്കിലും അസൂയ, സ്പർദ്ധ, ദുരഭിമാനം, മിഥ്യപ്രശംസ, പൊങ്ങച്ചം, ശാഠ്യം, അഹംഭാവം, ക്രോധം, പിണക്കം മുതലായി പഴയ പ്രകൃതിയോടു ചങ്ങാത്തം പുലർത്തിയാൽ നാം നേരിടുന്ന ആപത്ത് എത്ര ഗുരുതരം! -

(R 1859:6) 1.യോഹ.2:15-17

ജൂൺ 7

എന്നാൽ അല്പകാലത്തേക്കു കഷ്ടം സഹിക്കുന്ന നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്റെ നിത്യതേജസ്സിനായി വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സർവ്വകൃപാലുവായ ദൈവം തന്നേ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചു ശക്തീകരിക്കും - 1 പത്രോ. 5 : 10

പൂർണ്ണമായ ആത്മനിയന്ത്രണം, തിന്മയെ ചെറുത്തു നിൽക്കാനുള്ള കഴിവ്, അടിയുറച്ചവിശ്വാസം, ക്ഷമ, ധർമ്മിഷ്ഠത, ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഭംഗമില്ലാത്ത സ്വസ്ഥത, അവന്റെ വാഗ്ദത്തവചനങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട പ്രത്യാശ എന്നീ അഭികാമ്യമായ നേട്ടങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നല്ല ഭടന്മാരെന്ന നിലയിൽ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമുള്ളതാണ്. ഗുരുവിന്റെ സേവനത്തിൽ നാളുകൾ പിന്നിടുന്തോറും ഇതായിരുന്നു അപ്പൊസ്തോലന്റെ അനുഭവം; നമ്മുടെ അവസ്ഥയും ഇതായിരിക്കട്ടെ. വിടവാങ്ങുന്ന ഓരോ ആണ്ടും നാം പൂർണ്ണതയുടെ കൊടുമുടിയോട് ഉത്തരോത്തരം സമീപിക്കുന്നതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കട്ടെ- (R 1860:4)

1.കൊരി.1:7,9

ജൂൺ 8

പാപിയെ നേർവഴിക്ക് ആക്കുന്നവൻ അവന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്വം മറയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നു - യാക്കോ. 5 : 20

അതിക്രമക്കാരുടെ വഴികളിൽ, വിലക്കപ്പെട്ട പാതകളിൽ ഒരുവൻ നടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അവനെ അവിടെനിന്നു മോചിപ്പിക്കുന്നതിനു നാം അവനോടൊപ്പം അവിടേക്കു ചെല്ലുകയല്ല വേണ്ടത്. മറിച്ച് ശരിയായ വഴിയിൽ തന്നെ നടന്നു കൊണ്ട് അവനെ അങ്ങോട്ടു മാടിവിളിക്കണം. അടിസ്ഥാനപരമായി തന്നെ അബദ്ധമെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്ന മാനുഷികമായ വല്ല ഉപദേശങ്ങളാലും ആരെങ്കിലും ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടാൽ അവരെ അതിൽനിന്നു കരകയറ്റാൻ നാം ആ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം സവിസ്തരം പരിശോധിക്കാൻ മിനക്കേടേണ്ടതില്ല. അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ വിരുദ്ധമെന്നറിയാവുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ പഠിക്കുന്നത് സമർപ്പണം ചെയ്യപ്പെട്ട സമയത്തിന്റെ ദുർവിനിയോഗമാണെന്നുമാത്രമല്ല, അസത്യമെന്ന് നമുക്കു നിശ്ചയമുള്ള ഒന്നിന്റെ പേരിലുള്ള കളി അനുചിതവും അപകടകരവുമാണ് എന്ന് അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചാൽ മതി. മനസ്സാക്ഷിയുടെയും ആദർശങ്ങളുടെയും ഏതു ലംഘനവും പോലെ അത് ആപൽക്കരം തന്നെ - (R 1860) 1പത്രോ.4:7-10

ജൂൺ ൭

ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടമുണ്ട്; എങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു - യോഹ. 16 : 33

കർത്താവിനു തന്റെ വിശ്വസ്തതയ്ക്കു പ്രതിഫലമായി ലഭിച്ചത് ലൗകികമായ അംഗീകാരമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് മരണപര്യന്തം ദുർഭിക്ഷവും ഉപദ്രവങ്ങളുമായിരുന്നു. അവൻ “വ്യസനപാത്രവും ദുഃഖം ശീലിച്ചവനുമായിരുന്നു”. ദൈവത്തെ നിന്ദിച്ചവരുടെ നിന്ദ അവന്റെ മേൽ വീണു. അവൻ സമ്പന്നൻ ആയിരുന്നിട്ടും നമുക്കു വേണ്ടി ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു. “കുറുനരികൾക്കു കുഴികളും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു കൂടുകളുമുണ്ട്, മനുഷ്യപുത്രനോ തലചായ്‌പ്പാൻ ഇടമില്ല” എന്നു പറയത്തക്കവിധം അവൻ അത്രമേൽ ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു. ദാസൻ യജമാനനിലും വലിയവനല്ല. അവർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചുവെങ്കിൽ നമ്മെയും ഉപദ്രവിക്കും. അവനെ നിന്ദിച്ചവരുടെ നിന്ദ നമ്മുടെമേലും പതിക്കും. കർത്താവിന്റെ അനുയായികൾക്ക് ഇപ്പോൾ പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന പ്രതിഫലം കർത്താവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും അംഗീകാരത്തിന്റെയും ഹൃദയപൂർവ്വമായ പ്രകാശനം ഒന്നുമാത്രമാണ്. -

(R 4072:4) യോഹ.15:18-21;14:27;16:20

ജൂൺ 10

കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ - ലൂക്കൊ. 11:1

ചുരുക്കത്തിൽ, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവഹിതത്തിനു സ്വീകാര്യമാകണമെങ്കിൽ അത് അടിയുറച്ച വിശ്വാസത്തിൽനിന്നാകണം. സ്നേഹാദരപൂർവ്വമാകണം. ദൈവനിർണ്ണയത്തോടു പൂർണ്ണമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടും ദൈവഹിതത്തിനു പൂർണ്ണമായി വിധേയപ്പെട്ടും ഇരിക്കണം. ദൈവത്തിൽ ശിശുസഹജമായ ആശ്രയവും പാപങ്ങളെയും വീഴ്ചകളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള കുറ്റബോധവും ക്ഷമയ്ക്കായുള്ള വാങ്മുഖ്യവും വേണം. ദൈവികമായ മാർഗ്ഗദർശനത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള വിനയപൂർവ്വമായ യാചനയും ആവശ്യമാണ്. ഇവയെല്ലാം എപ്പോഴും വാക്കുകളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നില്ല. കുറഞ്ഞപക്ഷം ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം നമ്മുടെ മനോഗതി. “പ്രാർത്ഥനയെന്നത് ശബ്ദരൂപത്തിലോ മൗനഭാഷയിലോ ആവിഷ്കൃതമാകുന്ന ആത്മാവിന്റെ നിഷ്കപടമായ അഭിലാഷമാണ്”.

(R 1865:1) എഫെ.6:18; ഫിലി.4:4-7

ജൂൺ 11

സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്നില്ല -
ഫിലി. 3 : 13

ആത്മീയമായി തൃപ്തികരമായ ഒരു നിലവാരം കൈവരിച്ചതായി ഒരുവൻ വിചാരിച്ചു തുടങ്ങുന്ന നിമിഷം ആത്മീയമായ അധോഗതിയുടെ ആരംഭമായിരിക്കും. സമ്പൂർണ്ണ മാതൃകയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പകർപ്പാകാൻ സസൂക്ഷ്മം ശ്രമിക്കുന്ന പരമാർത്ഥിയായ ഒരു ക്രൈസ്തവന് ഇപ്പോഴത്തെ നേട്ടങ്ങളിലൊന്നും സംതൃപ്തി കണ്ടെത്താൻ കഴിയുകയില്ല. ക്രിസ്തുവിൽനിന്നു ദൃഷ്ടി തിരിച്ചുകളയുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഒരുവന് തന്നിൽതന്നെ തൃപ്തിയടയാൻ കഴിയുന്നത്. മാതൃക തെളിവാൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ നമ്മിലുള്ള പോരാളികൾ പ്രകടമായിത്തീരും. ഹൃദയഗർവ്വം മൂലം അവ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് എത്രയധികം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അത്രയധികം അവ അന്യന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് തെളിവാൻ തീരും. ക്രിസ്തുവിൻ സാദൃശ്യത്തോട് അനുരൂപപ്പെടുന്നതിൽ നേടുന്ന വളർച്ചയിൽ മാത്രമേ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായി ആയ ഒരുവനു സംതൃപ്തനാകാൻ കഴിയൂ - (R 1885:3)
2.തിമൊ.4:7-8; 1കൊരി.9:24.

ജൂൺ 12

ഒന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു - ഫിലി. 3 : 13

അപ്പൊസ്തോലന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലുള്ള ഏകത്വം നാം ഇവിടെ കാണുന്നു - “ഈ ഒന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു”. പലതുചെയ്യാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചില്ല. ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ നിശ്ചയമായും പരാജയപ്പെടുമായിരുന്നു. താൻ വിളിക്കപ്പെട്ട ആ ഒറ്റലക്ഷ്യത്തിനായി അവൻ ജീവാർപ്പണം ചെയ്തു. ആ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി ജീവിതത്തിൽനിന്ന് മറ്റു ലാക്കുകളെല്ലാം അവൻ ഒഴിവാക്കി. ഇത് താൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത മാർഗ്ഗം ഈ ആയുഷ്കാലമാകെ നഷ്ടങ്ങളും പട്ടിണിയും അധ്വാനവും ക്ലേശവും പീഡനവും നിരന്തരനിന്ദയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നതായിരിക്കുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു താനും. ഈ ആയുസ്സിലെ ചില നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കു വഴിതിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനും, അതിന്റെ വശ്യമായ നീർപ്പോളകൾക്കു പിന്നാലെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതിനും അവൻ പ്രലോഭിതനാകാതിരുന്നതും ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഈ ഏകമുഖത്വം കൊണ്ടാണ്.- (R 1885:3) ഫിലി3:7-11; 2.കൊരി.11:23-27

ജൂൺ 13

ഞാൻ ഉണരുമ്പോൾ നിന്റെ സാദൃശ്യം കണ്ടു തൃപ്തനാകും - സങ്കീ. 17 : 15

താത്കാലിക ജീവിതവ്യഥകളെ നിസ്സാരങ്ങളെന്നെണ്ണി-അവയിൽനിന്നു മനസ്സിനെ പിൻവലിച്ച്,നമ്മുടെ ചിന്തകൾ ഉദാത്തതയുടെ ചിറകുകളിൽ പറന്നുയരട്ടെ.മദ്ധ്യ വർത്തിയായ മറശീല വലിച്ചുമാറ്റി നിത്യഭാസുരമായ ഭാവിയിൽ ദൃഷ്ടിപതിക്കാം. ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുവിനെയും, മുൻ കാലത്തെയും ഇക്കാലത്തെയും വിശുദ്ധന്മാരെയും രാജ്യത്തിലുള്ള അവകാശത്തെയും ക്രിസ്തുവിനോടൊരുമിച്ചുള്ള ഭാവി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെയും, ദൈവനിർണ്ണയത്തിന്റെ വലുപ്പത്തെയും ധന്യതയെയും, ഈ ആയുസ്സിലെ നമ്മുടെ വേല തികച്ച ശേഷം ക്രിസ്തുവുമായുള്ള നമ്മുടെ സമാഗമത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും ഭാഗ്യാവസ്ഥയെയും സംബന്ധിച്ച ചിന്തകൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുകയും ഹൃദയങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇതിനുപരി പ്രാർത്ഥനയും വചനാധ്യയനവും, ആരാധനയ്ക്കും സ്തോത്രത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള കൂടിവരവും വഴി ദൈവവുമായുള്ള വ്യക്തിഗതമായ സംസർഗ്ഗവും കൂട്ടായ്മയും മൂലമുള്ള ആശ്വാസവും അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രാപിക്കുകയും വേണം. (R 1885:6) ഇയ്യോ.19:23-27

ജൂൺ 14

ദൈവം നിഗളികളോട് എതിർത്തു നിൽക്കുന്നു; താഴ്മയുള്ളവർക്കോ കൃപ നൽകുന്നു - 1 പത്രോ. 5 : 5

പ്രിയമുള്ളവരേ, മറ്റെന്തിലുമുപരി നമുക്കു വിനയം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാം. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെ നാം ചെറിയവർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് നമുക്കുതന്നെ ദോഷകരമാകാതെ ദൈവത്തിനു നമ്മെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നത്. എന്നാലും വിശ്വസ്തതയുടെ മാറ്റു പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ ഉരകല്ലുകളും ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ അവൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇന്നു കർത്താവ് നമുക്കു തെല്ലൊരു ഉയർച്ചയോ, വിജയകരമായ ശുശ്രൂഷനിമിത്തം തെല്ലൊരു പ്രോത്സാഹനമോ നൽകുന്ന പക്ഷം അതു വിനയപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക. തന്റെ വേലയ്ക്കു നമ്മെ ഉപകരണമായി തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ദൈവത്തിനു പ്രസാദം തോന്നിയെന്നതൊഴിച്ചാൽ നമ്മുടെ യോഗ്യതയോ പ്രാപ്തിയോ ഇതിനു കാരണമല്ല. നമ്മുടെ അച്ചടക്കത്തിനും സ്വഭാവപക്വതയ്ക്കും ഉപയുക്തമെന്ന നിലയിൽ നാളെ അനുഭവപ്പെടാവുന്ന താഴ്മപ്പെടലുകളെ സ്വാഗതം ചെയ്യാനും നാം സന്നദ്ധരായിരിക്കണം. ഇന്നലത്തെ ഉയർച്ചയ്ക്കു ശേഷം ഇന്നുണ്ടാകുന്ന താഴ്മ നമ്മെ അസ്വസ്ഥരാക്കുന്നുവെങ്കിൽ കരുതലോടെ ഇരിക്കുക. ആത്മീയമായി നാം വേണ്ടിടത്തോളം സർവ്വതോമുഖമായ വളർച്ച പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. - (R 1920:5) 1പത്രോ.5:6-10; എഫെ.4:1-3

ജൂൺ 15

ദാവീദിന്റെ നിശ്ചലകൃപകൾ എന്നൊരു ശാശ്വതനിയമം ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്യും - യെശ. 55 : 3

നീതിക്കുവേണ്ടി വിശക്കയും ദാഹിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ, മാൻ നീർത്തോടു കൾക്കുവേണ്ടി എന്നപോലെ ദൈവത്തിനായി വാഞ്ചരിക്കുന്നവർ, അവനെ കണ്ടെത്തിയശേഷം അവനായി സമർപ്പിക്കയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അഭിഷി ക്തരാകയും ചെയ്യുന്നവർ, ദൈവപുത്രന്മാരാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുകൂടെ സ്വന്തം ആത്മാക്കളുടെ സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവർ, അഭിഷിക്തപുത്രഭവനം എന്ന നില യിൽ ഭക്തി, വിശ്വസ്തത, തീക്ഷ്ണത, വീര്യം, ധൈര്യം, വക്തിരിവ് എന്നിങ്ങനെ ഉത്തമപുത്രസാധാരണമായ ഗുണോത്കർഷം തങ്ങളിൽതന്നെ കണ്ടെത്താൻ കഴി യുന്നവർ, ഇങ്ങനെയുള്ളവരോടാണ് കർത്താവ് ഒരു ശാശ്വതനിയമം ചെയ്തിരി ക്കുന്നത്. “ദാവീദിന്റെ സുമിശിതകൃപകൾ” ഇവർക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. - (R 1936:3) അപ്പൊ.13:33-34

ജൂൺ 16

ഏതു ശിക്ഷയും തത്കാലം സന്തോഷകരമല്ല, ദുഃഖകരമാണെന്നു തോന്നും; പിന്നത്തേതിലോ അതിനാൽ അദ്ധ്യാസം വന്നവർക്കു നീതി എന്ന സമാധാനഫലം ലഭിക്കും - എബ്രാ. 12 : 11

എന്നെ ശക്തനാക്കുന്ന ക്രിസ്തു മുഖാന്തരം എനിക്ക് എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴി യും ഏതും സഹിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് ശാന്തമായി പറയാൻ സാധിക്കുമാറ് സ്നേഹോദിതമായ ഒരു വിധേയത്വത്തിലേക്കു മനസ്സിനെ മറുകിയെടുക്കാൻ കഴി യുന്നത് ഇപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷണത്തിലൂടെയാണ്. പഴയ പ്രകൃതിയുടെ കീടം ക്രമേണ എരിഞ്ഞുതീരുകയും ശുദ്ധസ്വർണ്ണം ഉത്തരോത്തരം തെളിഞ്ഞുവരി കയും ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ച് ഈ അമൂല്യദേഹികൾ കർത്താവിന് അധികമധികം പ്രിയകരരായിത്തീരും. തന്റെ കൃപ അവർക്കു താങ്ങും തന്റെ സാന്നിധ്യം അവർക്കു തണലും ആയിരിക്കുമാറ് ഏതു പ്രതിസന്ധിയിലും അവൻ അവർക്കു സമീപസ്ഥനായിരിക്കും. അത്രമേൽ അവർ അവനു വാത്സല്യഭാജനങ്ങളാണ്. ദുഃഖത്തിന്റെ കനത്ത കരിനിഴലുകളാണ്, സ്മരണ വിശ്രമം കണ്ടെത്തുന്ന അതി വിശുദ്ധ സങ്കേതം. അവിടെയാണ് ഉദയനക്ഷത്രം പരമാവധി ഉജ്ജ്വലത്താകു ന്നത്. - (R 1944:4) 1പത്രോ.1:5-9

ജൂൺ 17

എന്നാൽ അവൻ വരുന്ന ദിവസത്തെ ആർക്കു സഹിക്കാം? അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ ആർ നിൽക്കും? അവൻ ഉതിക്കഴിക്കുന്നവന്റെ തീ പോലെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ലേവി പുത്രന്മാരെ ശുദ്ധീകരിച്ചു പൊന്നുപോലെയും വെള്ളിപോലെയും നിർമ്മലീകരിക്കും - മലാ. 3 : 2, 3

ആ മഹാശുദ്ധീകാരകൻ നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാകുന്ന വിലപ്പെട്ട ലോഹത്തിൽ അവന്റെ പ്രതിച്ഛായ എത്രത്തോളം തെളിവായി പതിയുന്നു എന്ന സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണത്തിലാണ്. ഓരോ പരീക്ഷാഘട്ടത്തിലും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു പ്രേരകമായ ഘടകമെന്തെന്ന് അവൻ സൂക്ഷ്മ പരിശോധന നടത്തുന്നു. ഒന്നുകിൽ അത് താത്കാലികനേട്ടങ്ങളുടെ സ്വാധീനമോ, ലോകസാധാരണമായ നയമോ വ്യക്തിഗതമായ സൗഹൃദമോ, ഭർത്താവ്, ഭാര്യ, മക്കൾ എന്നുതുടങ്ങി ഭൗമികമായ സ്നേഹബന്ധങ്ങളോ എന്തുവിലകൊടുത്തുവെള്ള സമാധാനമോ ആയിരിക്കാം. അല്ലാത്തപക്ഷം സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും കലവറയില്ലാത്ത തത്ത്വങ്ങളായിരിക്കാം നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. എന്തു വിലകൊടുക്കേണ്ടിവന്നാലും തീക്ഷ്ണതയോടും വീര്യത്തോടും ഈ തത്ത്വങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുമോ എന്നാണ് അവൻ നോക്കുന്നത്- (R 1944:5) 1.കൊരി.10:12-13;4:11-13

ജൂൺ 18

നിന്റെ സന്നിധിയിൽ സന്തോഷപരിപൂർണ്ണതയും; നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് എന്നും പ്രമോദങ്ങളും ഉണ്ട് - സങ്കീ. 16 : 11

നാം എവിടെ ആയിരുന്നാലും കർത്തൃസാന്നിധ്യമുള്ളപക്ഷം സന്തോഷപൂർണ്ണതയുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന, തിരുവചനപഠനം, അവന്റെ നന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനം, ദിവ്യപരിപാലനം, നമ്മുടെ വ്യക്തിഗതമായ അനുഭവങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുന്ന അവന്റെ കാര്യം, ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാം ഉച്ച് എന്നും ആമേൻ എന്നും ആയിരിക്കുന്ന അവന്റെ അമൂല്യവാഗ്ദാനങ്ങൾ എന്നിവ വഴി അവനോട് അടുത്തുചെന്നിട്ട് അവനുമായി ഉറ്റ സമ്പർക്കം പുലർത്താം. അങ്ങനെ “ദൈവത്തോട് അടുത്തുചെല്ലുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളോട് അടുത്തുവരും” (യാക്കോ. 4:8), അവൻ തന്നെത്തന്നെ നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തുകയും നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുകയും ചെയ്യും. തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം തന്നിൽ സൗഭാഗ്യശാലികളും നിരന്തരം സന്തോഷിക്കുന്നവരുമായിരിക്കണമെന്നാണ് വാസ്തവത്തിൽ ദൈവഹിതം. ഈ അനുഗ്രഹം ആർക്കെങ്കിലും പൂർണ്ണമായ അളവിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ജീവിതം അവകാശപ്പെട്ട പടിയോളം ഉയർന്നിട്ടില്ല എന്നാണർത്ഥം. - (R 1949:5) യാക്കോ.4:5-8; വേലു.20:7-8

ജൂൺ 1൭

നീതിമാനു പ്രകാശവും (സത്യം) പരമാർത്ഥ ഹൃദയമുള്ളവർക്കു സന്തോഷവും (സത്യം മൂലമുള്ള സന്തോഷം) ഉദിക്കും - സങ്കീ. 97 : 11

ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥപൈതങ്ങൾ സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. കാരണം അവർക്ക് അതിനോട് ഒരു പ്രതിപത്തി ഉണ്ട്. സത്യത്തെ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ അവർ അതിന്റെ വില മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവർ അതിനെ വിലമതിക്കുകയും ധ്യാനവിഷയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് അവർക്ക് ദൈവത്തെപ്പോലെയാണ്. അത് അവന്റെ മഹത്തായ നന്മയുടെ വെളിപ്പാടാണ്. സ്നേഹം, ശക്തി, ഇണാനം, നീതി ഇവയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർ സത്യത്തെയും അതിന്റെ ദാതാവായ ദൈവത്തെയും സ്നേഹിക്കുന്നു. അവർ അതിനെ ഹൃദയത്തിൽ നിധിപോലെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ആവർത്തിച്ചു വർത്തിച്ച് അയവിറക്കുന്നു. അവർ അതിലേക്കു കടന്നു നോക്കുകയും അതിന്റെ ചന്ദ്രവും പൊരുത്തവും അഭിനന്ദനാർഹമായി കാണുകയും ചെയ്യുന്ന മുറയ്ക്കു തങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾക്കും അതേ വടിവിൽ ചാരുത വരുത്തുവാൻ അവർ അധികമധികം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരും ഈ സത്യത്താൽ അനുഗൃഹീതരാകേണ്ടതിന് വാക്കിനാലും പ്രവൃത്തിയാലും അതിനെ അവരുടെ മുമ്പാകെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു - (R 1950:1) സങ്കീ.112:1-4;119:97-105

ജൂൺ 2൦

ലോകത്തെയും ലോകത്തിലുള്ളതിനെയും സ്നേഹിക്കരുത്. ഒരുവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനിൽ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം ഇല്ല -

1 യോഹ. 2 : 15

ലോകത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മ അതിന്റെ ആശയങ്ങളോട് യോജിക്കുന്നതും അതിന്റെ വഴികളോട് ഒത്തുപോകുന്നതുമാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ നാം അതിനെ സ്നേഹിക്കാതിരുന്നാൽമാത്രം പോരാ, അതിനോട് അകന്നു നിൽക്കുകയും അതിനെ എതിർക്കുകയും വേണം. ഇങ്ങനെ നമുക്കു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പാത കുറഞ്ഞപക്ഷം ചില കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെങ്കിലും ദുർഗ്ഗമവും ഏകാന്തവുമാണ്. എന്നാൽ ഇതൊന്നു മാത്രമാണ് ശാന്തിയുടെയും സൗഭാഗ്യത്തിന്റെയും പാത, ഈ ലോകം അതിന്റെ രാഗമോഹങ്ങളോടുകൂടി ദ്രുതഗതിയിൽ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. അതു പൊള്ളയും അത്യപ്തിജനകവുമാണ്. അത് അന്തിമമായി നാശത്തിലേക്കും ദൗർഭാഗ്യത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ വഴികളിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവർക്ക് അവനുമായി അനുഗൃഹീതമായ സംസർഗ്ഗവും കൂട്ടായ്മയും ഉണ്ട്. ലോകത്തിന് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നാണ് അവരുടെ പ്രമോദങ്ങളുടെ ഉറവിടം. അവർ ലോകത്തിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഉന്നതമായ ഒരു മേഖലയിൽ ജീവിക്കുന്നു. ശുദ്ധതരമായ വായു ശ്വസിക്കുന്നു. ഏറെ പാവനവും മധുരതരവുമായ ഈ സൗഹൃദം അനുഭവിക്കുന്നു. - (R 1955) 1യോഹ.2:16-17

ജൂൺ 21

ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എന്റെ നുകം ഏറ്റു കൊണ്ട് എന്നോടു പഠിപ്പിൻ - മത്താ. 11 : 29

വാസ്തവത്തിൽ സൗമ്യതയും പ്രശാന്തവുമായ മനസ്സാണു സ്വസ്ഥതയുടെ രഹസ്യം. ക്ഷമാശീലം വളർത്തിയെടുക്കുക, ദൈവേഷ്ടത്തിന് സ്നേഹബുദ്ധി വിധേയപ്പെടുക, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലും പരിപാലനത്തിലും നമുക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന അവന്റെ ദിവ്യജ്ഞാനത്തിലും അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കുക, ദുഷ്കീർത്തി സത്കീർത്തികളിലും അനുകൂലമോ പ്രതികൂലമോ ആയ സാഹചര്യങ്ങളിലും ഈ പാത ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ പിന്തുടരുക ഇവയാണ് സൗമ്യതയുടെ ലക്ഷണം. ദൈവത്തിന്റെ വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗമ്യവും ശാന്തവുമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ പകർച്ചകളാകാൻ ഉത്തരോത്തരം യത്നിക്കട്ടെ. കർത്താവു ചെയ്തതുപോലെ ദിവ്യവിചാരണകളെയും അവന്റെ നിയോഗങ്ങളെയും മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളെയും അവർ അംഗീകരിക്കട്ടെ. അവന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ട് അവനിൽനിന്നു പഠിക്കുന്നവർക്ക് അവനിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതും മറ്റാർക്കും നൽകാൻ കഴിയാത്തതുമായ ശക്തിയുടെ ആയുധം അവർ ധരിക്കട്ടെ - (R 1962:1) കൊലൊ.3:12-17; 2.തിമൊ.6:11-12.

ജൂൺ 22

ഗൃഹവിചാരകന്മാരിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതോ അവർ വിശ്വസ്തരായിരിക്കേണം എന്നത്രേ....ഓരോരുത്തന് അവനവന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ.-1കൊരി.4:2; മത്താ.25: 15

“റാത്തൽ” എല്ലാവർക്കും ഒന്നുതന്നെ എന്നത് ദൈവജനങ്ങൾക്കെല്ലാം തുല്യമായിരിക്കുന്ന ദിവ്യകാര്യങ്ങളെ കാണിക്കാൻ വളരെ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ “റാത്തൽ” നീതീകരണമാണ്. ഇതരസിദ്ധികൾക്കു നമ്മുടെ സ്വാഭാവികമായ അവസരങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അളവിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അവ സാമാന്യമായി പിതാവായ ദൈവത്തിൽ നിന്നാണു താനും. ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ് വചനവും ആത്മാവും. നമ്മുടെ നീതീകരണമാകട്ടെ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചനപ്രകാരമുള്ളതെങ്കിലും യേശുവിൽ നിന്നുള്ള ദാനമാണ്. കാരണം അവൻ തന്റെ വിലയേറിയ രക്തം അതിനുവേണ്ടി കൊടുത്തു. ആ ഒരു “റാത്തൽ” എല്ലാവരെയും പൊതുവായ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിറുത്തുന്നു. എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഭൃത്യന്മാരും പീഡാനുഭവങ്ങൾവഴി തീക്ഷ്ണത തെളിയിക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടവരും എന്നുവരുന്നു. എന്നാൽ “താലന്തുകൾ” ഓരോരുത്തന്റെയും കഴിവിനനുസരിച്ചു വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്നതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ കഴിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവസേവയ്ക്കു നൽകപ്പെടുന്ന അവസരങ്ങളെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം, ധനശേഷി, സ്വായീനം, ആരോഗ്യം, സമയം, നയവൈദഗ്ദ്ധ്യം, ബുദ്ധിശക്തി മുതലായവയും ദൈവിക ശുശ്രൂഷയിൽ അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവസരങ്ങളും താലന്തുകളിൽ പെടുന്നു. - (R 1972:6;3948:6;3869:3) 1.കൊരി.12:4-11

ജൂൺ 23

നല്ല നിലത്തു വിതയ്ക്കപ്പെട്ടതോ ഒരുത്തൻ വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നത് ആകുന്നു; അതു വിളഞ്ഞു നൂറും അറുപതും മുപ്പതും മേനി നൽകുന്നു - മത്താ. 13 : 23

വിളവിൽ മുപ്പതും അറുപതും നൂറും മേനി എന്നും പത്തു റാത്തൽ അഞ്ചു റാത്തൽ എന്നുമുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ, കൃപാവരങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലുള്ള അവിശ്വസ്തതയേക്കാൾ കീഴടക്കേണ്ട പ്രതിബന്ധങ്ങളിലുള്ള ഏറ്റക്കുറവിനെയാണു കുറിക്കുന്നത്. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ ദീർഘകാല പരിശ്രമത്തിനു ചിലർക്കു ലഭിക്കുന്ന ഫലം തുച്ഛമായിരിക്കും. കൂടുതൽ നിശ്ചയദാർഢ്യവും സ്ഥിരോത്സാഹവും ഉള്ളവർക്ക് അത്രയും പ്രയത്നംകൊണ്ട് അതിലേറെ നേട്ടമുണ്ടാകാം. പിന്നീടു കരകയറാൻ കഴിഞ്ഞാലും ചിലരെ സംബന്ധിച്ച് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നേരിടുന്ന പിന്മാറ്റവും സ്ഖലിതവും സമയനഷ്ടത്തിനും അവസരനഷ്ടത്തിനും വഴിവയ്ക്കുന്നു. അവർക്കു പാപക്ഷമയും ദൈവകൃപയിലേക്ക് ഔദാര്യപൂർവ്വമായ യഥാസ്ഥാപനവും ലഭിക്കയും തദനന്തരം അന്ത്യംവരെ ക്ഷമയോടും സൂക്ഷ്മതയോടും കൂടെ ഓടുകയും ചെയ്താലും നഷ്ടപ്പെട്ട സമയവും അവസരങ്ങളും വീണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. - (R 1973:3) കൊലൊ.1:6;22-23

ജൂൺ 24

നാം മക്കളെങ്കിലോ അവകാശികളും ആകുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ അവകാശികളും ക്രിസ്തുവിനു കൂട്ടവകാശികളും തന്നെ; നാം അവനോടുകൂടെ തേജസ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് അവനോടുകൂടെ കഷ്ടമനുഭവിക്കണം - റോമ. 8 : 17

നമ്മുടെ ഗുരുവിനോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ട ദൈവേഷ്ടത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പിതാവിനു നമ്മെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിർണ്ണയം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ വേദനകളിൽനിന്നും പരീക്ഷകളിൽനിന്നും ക്ലേശങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മെ കാത്തുകൊള്ളുകയും, പൂക്കൾ വിരിച്ച വഴിയിലൂടെ മഹത്വത്തിലേക്കുള്ള ജൈത്രയാത്ര സാധ്യമാക്കുകയുമല്ല അവന്റെ ഇഷ്ടമെന്നു നമുക്കു തത്ക്ഷണം ഉറപ്പിക്കാം. മുഴുലോകത്തിന്റെയും പാപശാന്തിക്കായി മാത്രമല്ല, ശിഷ്യഗണത്തിനാകെ മാതൃകയായിട്ടുകൂടി ദൈവം നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽച്ചുവടുകളെ നാം അനുയാത്ര ചെയ്യുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ജീവിതഗതി നേരെമറിച്ചായിരിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ ഹിതത്തെയും നിർണ്ണയത്തെയും പറ്റിയുള്ള ഈ അറിവ് മഹത്വത്തിലേക്കു ദിവ്യജ്ഞാനം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വേദനയുടെയും ക്ലേശത്തിന്റെയും പാതയിൽനിന്നുള്ള മോചനത്തിന് ആശിക്കുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന പാഠം നമുക്കു നൽകുന്നു. - (R 2002:2)

2.കൊരി.1:3-7

ജൂൺ 25

പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിപ്പിൻ; സ്തോത്രത്തോടെ അതിൽ ജാഗരിപ്പിൻ - കൊലൊ.4:2

വിശ്വാസത്തെയും ക്ഷമയെയും പരീക്ഷിക്കുന്ന ഏതനുഭവവും വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഹായത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള അവസരമാണ്. ഓരോ തോൽവിയും ദൈവാനുഗ്രഹത്തിനെന്ന് പോലെ ക്ഷമയ്ക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥനയിൽ ജാഗരിക്കാനുള്ള അവസരമാണ്. സ്വന്തം ദൗർബല്യത്തിന്റെ പാഠം ആഴത്തിൽ ബോധപ്പെട്ടിട്ട് സമാനമായ മറ്റൊരു പരീക്ഷാസന്ദർഭത്തിൽ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന “സഹായകൃപയ്ക്കായി” തത്ക്ഷണം യാചിക്കുകയും അതു പിടിച്ചുകൊൾകുകയും വേണം. നാം അഹങ്കരിച്ചും ചീർത്തും പോകാതെ ബലവാനായ വൈരിയിൽനിന്നുള്ള അടുത്ത ആക്രമണത്തെ നേരിടാൻ വേണ്ട വിനയത്തിനും ജാഗരണത്തിനുമായി പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള അവസരമാണ് സ്വയത്തിന്മേലുള്ള ഓരോ വിജയവും സത്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിപ്പാൻ ലഭിക്കുന്ന ഏതവസരവും സ്തോത്രാർപ്പണത്തിനുള്ളതാണ്. എന്തെന്നാൽ രാജായിരാജാവിനെ സേവിക്കുക എന്ന പദവിയിൽ നാം ഭാഗഭാക്കുകയാകുന്നു. ഒരുവേള അവന്റെ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി തെല്ലെങ്കിലും യാതന അനുഭവിച്ചാനുള്ള ഭാഗ്യവും ലഭിച്ചിരിക്കാം. ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള അവസരങ്ങൾ തുടർന്നും ലഭിക്കുകയും അവ വിവേകപൂർവ്വം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കൃപയ്ക്കായി യാചിക്കുന്നതിനും ഇതു കാരണമാകുന്നു - (R 2006:1) എഫെ.6:10-20

ജൂൺ 26

അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ സഹോദരന്മാരേ, സ്വർഗ്ഗീയ വിളിക്ക് ഓഹരിക്കാരായുള്ളോരേ, നാം സ്വീകരിച്ചുപറയുന്ന അപ്പൊസ്തോലനും മഹാപുരോഹിതനുമായ യേശുവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുവിൻ - എബ്രാ. 3 : 1

“ക്രിസ്തുശരീര”ത്തിലെ അവയവങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ അവശതകളിൽ നിർവികാരികളായിരിക്കരുതെന്നു ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവർ രാജ്യത്തിൽ അധികാരത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയും രാജകീയപുരോഹിതഗണം എന്ന നിലയിൽ ലോകത്തിനു ന്യായപാലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്ക് ആർദ്രതയും സഹതാപവും മഹാമനസ്കതയും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. വീഴ്ചഭവിച്ച വർഗ്ഗത്തിന്റെ വൈകല്യങ്ങളൊന്നും തീണ്ടാതെ നിർമ്മലനും, നിർദ്ദോഷനും, പാപികളോടു വേർപെട്ടവനുമായിരുന്നിട്ടും നമ്മുടെ കർത്താവും ഗുരുവുമായവൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ സഹതപിക്കുന്ന വിശ്വസ്ത മഹാപുരോഹിതനായിരിക്കേണ്ടതിന് മനുഷ്യരിൽനിന്നു രോഗങ്ങളും ബലഹീനതകളും ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതന് അവന്റെ ഔദ്യോഗിക പദവികളും കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനും ഒരുക്കപ്പെടേണ്ടതിന് ആവശ്യമായിരുന്ന പാഠങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നതിനും വാഴുന്നതിനും വിളിക്കപ്പെട്ട ഉപപുരോഹിതന്മാർക്ക് ആവശ്യമില്ല എന്നു വിചാരിക്കുന്നത് തികച്ചും യുക്തിവിരുദ്ധമാണ് - (R 2029:5) എബ്രാ.4:14;2:17-18

ജൂൺ 27

ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതും നമ്മെ അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവമല്ലോ. അവൻ നമ്മെ മുദ്രയിട്ടും ആത്മാവെന്ന അച്ചാരം നമ്മുടെഹൃദയങ്ങളിൽതന്നുചിരിക്കുന്നു - 2 കൊരി. 1 : 21, 22

ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ മുദ്ര അഥവാ ലക്ഷണം. ഈ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം പ്രകടമാകുന്നതു മൂന്നു വിധത്തിലാണ് : (1) ദൈവത്തോടുള്ള പരമമായ സ്നേഹവും എന്തുവില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നാലും അവന്റെ നാമത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നതിലുള്ള സന്തോഷവും; (2) സഹോദരങ്ങളോടുള്ള നിസ്സാർത്ഥവും, ശ്രേഷ്ഠവും നിഷ്കളങ്കവുമായ സ്നേഹം; അവരുടെ ക്ഷേമത്തിലുള്ള വാഞ്ഛ നിമിത്തം അവർക്കു നന്മ ചെയ്യുന്നതിലുള്ള നിരന്തരശ്രദ്ധ; (3) അവസരം കിട്ടുന്നതിനനുസരിച്ച് സത്പ്രവൃത്തികൾക്കു പ്രേരകമാകുമാറ് ലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹവും സഹതാപവും അതോടൊപ്പം എപ്പോഴും എല്ലാവരോടും സമാധാനമായിരിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹവും ശ്രമവും. - (R 2032:3) റോമ.12:13-18

ജൂൺ 28

നിനക്കുതന്നെ നീ ഇങ്ങാനിയായി തോന്നരുത്; യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു ഭോഷം വിട്ടുമാറുക - സഭ്യ. 3 : 7

ദൈവപൈതലിന് ആത്മവഞ്ചനയേക്കാൾ ആപൽക്കരമായി മറ്റൊന്നുമില്ല. അത് യഥാർത്ഥപുരോഗതിക്കും ഹൃദയനവീകരണത്തിനും മാർഗ്ഗതടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നാം മറ്റുള്ളവർക്ക്, വിശേഷിച്ച് ദൈവസേവയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിന് പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നു. എന്തെന്നാൽ “ദൈവം നിഗളികളോട് എതിർത്തു നിൽക്കുന്നു, താഴ്മയുള്ളവർക്കോ കൃപ നൽകുന്നു” എന്നാണ് തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നത്. ഇങ്ങാനും ഉപദേശിക്കുന്നത് ആത്മവിശ്വാസമല്ല, തന്നിൽതന്നെ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കരുതെന്നാണ്. സ്വയത്തിന്റെ ദൗർബല്യങ്ങളും അപൂർണ്ണതകളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനനുസരണമായി ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു മതിപ്പും അവനിലുള്ള ആശ്രയവും ഏറുമെന്നതുകൊണ്ടാണത്. ഇതു മറ്റൊന്നിലുമുപരിയായി നമ്മുടെ പതിതാവസ്ഥയുടെ ഭോഷങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നുനിൽക്കുന്നതിനു നമ്മെ ശക്തരാക്കും. - (R 2060:6) റോമ.1:19-23

ജൂൺ 29

ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തെ കാണും. - മത്താ.5: 8

“ഹൃദയശുദ്ധി” എന്നതുകൊണ്ടു നടത്തയുടെയോ വാക്കിന്റെയോ വിചാരത്തിന്റെയോ പൂർണ്ണതല്ല, പ്രത്യേക ഇവയെ സംബന്ധിച്ച ലക്ഷ്യപൂർണ്ണതയാണ് വിവക്ഷിതം. വിചാരത്തിലും വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലുമുള്ള ലക്ഷ്യപൂർണ്ണതയ്ക്കു വേണ്ടിയാകണം നമ്മുടെ വാഞ്ഛയും ശ്രമവും. “നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവ് പൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പൂർണ്ണരാകുവിൻ” (മത്താ.5:48) എന്ന സ്വർഗ്ഗീയ മാനദണ്ഡമായിരിക്കണം നമുക്കു മുമ്പാകെയുള്ളതും നമ്മുടെ ഹൃദയവും മനസ്സും സമ്മതിക്കുന്നതുമായ അളവുതോത്. ആത്യന്തിക പരിപൂർണ്ണതയിൽ താണ ഒന്നല്ല ദൈവം വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഹൃദയശുദ്ധി ഇടുകുവഴിയിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു പടി എന്ന നിലയിൽ നാം അവന്റെ കാൽച്ചുവടുകളിൽ നടക്കുന്നപക്ഷം ദൈവം ക്രിസ്തുവിലൂടെ കൃപയും കരുണയും സമാധാനവും നമുക്കായി കരുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട് (R 2587:5) യോഹ.3:2-3; എബ്രാ12:14.

ജൂൺ 30

കൊയ്ത്തുകാലത്തു ഞാൻ കൊയ്യുന്നവരോട് ഗോതമ്പ് എന്റെ കളപ്പുരയിൽ കുട്ടിവെപ്പാൻ കല്പിക്കും - മത്താ. 13 : 30

കാലം ഏറെയില്ല; കൊയ്ത്തിൻവേല വലുത്; കൊയ്ത്താളുകൾ ചുരുക്കം; നമ്മുടെ സമയം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടത്. ആർക്കും പ്രവർത്തിച്ചു കൂടാത്ത രാത്രി വരുന്നതു എന്നറിഞ്ഞ് പകൽ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സമയം മുഴുവൻ പ്രയത്നിക്കുക. നമ്മുടെ സമർപ്പണം മരണപര്യന്തമാണ്. യഥാർത്ഥ “ഗോതമ്പു”മണികളെ കണ്ടെത്തി അറപ്പുരയിൽ ശേഖരിക്കാൻ കൊയ്ത്തിന്റെ വലിയ യജമാനൻ നമ്മെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആ നിലയ്ക്ക് കഥയില്ലായ്മകൾക്കും ഐഹികതയ്ക്കും സാമൂഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കും ചെലവിടാൻ സമയമെവിടെ? ഈ വിഷയങ്ങളിൽനിന്നു ശ്രദ്ധ പിൻവലിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മെ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വേലയിൽ വ്യാപൃതരായി ലാക്കിലേക്കു ബദ്ധപ്പെടണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ “നന്ന്, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസൻ” എന്ന യജമാനന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള അംഗീകാരം ലഭിക്കും. - (R 2675:2) മത്താ.13:38-43.

